

Can Mayol

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Camí de can Mayol, Palou, 08400-GRANOLLERS
Emplaçament: Al centre de la plana agrícola de Palou

Coordenades:

Latitud: 41.58527
Longitud: 2.28023
UTM Est (X): 440005
UTM Nord (Y): 4603981

Classificació

Número de fitxa: 08096-343
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVIII?
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 017A00039
Autor de la fitxa: ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dt., 01/01/2002 - 01:00

Descripció

Gran masia basilical que té planta rectangular allargada. Presenta planta baixa, pis i golfes sota el carener, amb coberta a dues vessants amb teula àrab. Té cinc eixos simètrics de composició vertical amb buits de proporció vertical. L'eix principal presenta un portal forà amb llinda d'arc de punt rodó i dovelles de pedra. La resta d'obertures tenen la llinda plana. Hi ha dos balcons amb brendoles treballades, un a sobre de la porta principal i l'altre a l'extrem dret de l'edifici. Al voltant del cos principal hi ha diverses dependències annexes. Té terres des de la riera fins més enllà de la via del tren (GARCÍA-PEY, 1990). Té una gran

era al davant que apareix al calendari de rajolers. També té una esvelta palmera i diversos plataners.

Història

Situat al sud del passeig del Dr. Fàbregas i a ponent del Camí Ral va créixer un barri que porta el nom de la masia. L'origen d'aquest és la subdivisió de la casa pairal. Actualment el barri està format per les següents cases: can Casaca, can Mayol, can Ramon de can Mayol -a la mateixa casa- i ca la Pepa, en una casa del davant (GARCÍA-PEY, 1990). El 1 de gener de 1928 Palou va perdre el seu ajuntament propi, el qual, en sessió del 29 de maig del 1927, acordà -amb la refermança de molts propietaris i personalitats del poble- la fusió amb el municipi de Granollers. Aquest acord és de gran importància per a l'expansió granollerina, a causa de la poca superfície jurisdiccional de Granollers fins al moment de l'agregació de Palou, amb la seva plana fronterera amb la ciutat i el camp que permetia l'engrandiment urbà per la part meridional. La primera cita documental coneguda és del 924, en que es cita "palatiolo" en una donació d'un camp de lli al Monestir de Sant Cugat. Segons l'*Speculum decanatus vallensis*, la seva església fou consagrada pel bisbe Berenguer, en honor de sant Julià màrtir, el dia primer de desembre del 1103. El terme de la parròquia comprèn un petit nucli prop de l'església i del camí que hi mena, des de la carretera del Masnou a Granollers, on hi ha la rectoria, les escoles i l'antic Ajuntament, i la resta per cases de pagès agrupades en alguns carrers i verals com Can Junyent, Sant Josep, Sant Joan i d'altres, i per masies aïllades, situades a la plana al·luvial del Congost o a les serres que dominen la plana palouenca.

Bibliografia

GARCIA-PEY, Enric (1990) Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura, Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

